

15 Тѣ ще ся насељатъ въ шатель-тѣ му,
който не е вече неговъ:
Жупель ще ся распърене върху жилище-
то му.
16 *Отъ долу корене-тѣ му ще изсъхнатъ,
И отъ горѣ вѣты-тѣ му ще ся отсѣкнатъ.
17 *Помень-тѣ му ще ся изглади отъ зе-
мѣ-тѣ,
И име-то му не ще да го има вече по
улици-тѣ.
18 Ще ся испади отъ видѣло-то въ тѣмно-то.
И ще ся изгони отъ свѣтъ-тѣ.
19 *Не ще да има ни синъ ни внукъ между
люде-тѣ си,
Нито остатъкъ въ жилища-та си.
20 Послѣдородни-тѣ ще ся смаіжъ *за
день-тѣ му,
Както и прѣждеродени-тѣ зѣхъ ужасъ.
21 Наистинѣ таквъзъ сѫ жилища-та на не-
честивъ-тѣ,
И това е мѣсто-то *на того който не по-
знава Бога.

ГЛАВА 19.

1 И отговори Йовъ, та рече:
2 До кога ще оскърбявате душаж-тѣ ми,
И ще мя скърушавате съ думы?
3 *Десетъ пъти вече станахъ мя укорявате:
Не ви ли е срамъ да ми смаювате гла-
важ-тѣ?
4 И ако наистинѣ съмъ стрѣшилъ,
Грѣшка-та ми остава съ мене.
5 Но *ако непрѣмѣнио искате да ся наго-
лѣмѣте противъ мене,
И да хврляте противъ мене укоръ-тѣ ми,
6 Научѣте ся сега че Богъ мя събори,
И мя обиколи съ мрѣж-тѣ си.
7 Ето, вѣнѣжъ: Неправда! но нѣма кой да
мя чуе:
Выкамъ, но никакъвъ сѫдъ.
8 *Прѣградилъ е пажъ-тѣ ми, и не можж
да прѣминж,
И турилъ е тѣмнинѣ въ пажеки-тѣ ми.
9 *Съблѣклъ мя е отъ славаж-тѣ ми,
И отиѣль е вѣнецъ-тѣ отъ главаж-тѣ ми:
10 Погубилъ мя е отъ всяждѣ, и отивамъ:
И искоренилъ е надеждаж-тѣ ми като
дърво.
11 И расналилъ е противъ мене яростъ-тѣ си,
И *счита мя като единъ отъ врагове-тѣ си.
12 Пълкове-тѣ му дойдохъ наедно,
*Та приготвихъ пажъ-тѣ си противъ мене,
И расположихъ ся въ стапъ около ша-
тьръ-тѣ ми.
13 *Отдалечилъ е отъ мене братія-та ми,
И конто мя знаехъ станахъ за мене
съвѣсъ чужди.

14 Оставихъ мя близкни-тѣ ми,
И забравихъ мя познаници-тѣ ми.
15 Които живѣхъ въ домъ-тѣ ми
И слугуни-тѣ ми считатъ мя като чуждъ:
Странецъ станахъ въ очи-тѣ имъ.
16 Выкамъ слуга-тѣ си, и не отговаря:
Съ уста-та си му ся моліж.
17 Дыханіе-то ми станахъ странно на же-
ихъ ми;
Тѣлъ и моленія-та ми на чада-та на майчи-
наж-тѣ ми утробъ.
18 И *самы-тѣ малкы дѣца мя прѣэрѣхъ:
Когато ставамъ говорять противъ мене.
19 *Всички-тѣ ми тайни пріятели ся погну-
сихъ отъ мене:
И онѣзи, които възлюбихъ, обѣрнѣхъ ся
противъ мене.
20 *Кости-тѣ ми залѣпихъ за кожж-тѣ ми
и за плѣть-тѣ ми,
И отървахъ ся само съ кожж-тѣ на зѣ-
бы-тѣ си.
21 Помилуйте мя, помилуйте мя, вы прія-
тели мои;
Защото *рѣка Божія ся допрѣ до мене.
22 Защо *мя гоните както и Богъ,
И не ся насыщате отъ плѣть-тѣ ми?
23 О, да можахъ да ся напишатъ думы-
тѣ ми!
Да ся начертаяхъ на книжѣ!
24 Да ся издѣлбахъ на екалѣ за всегда,
Съ желѣзникъ писалкѣ и олово!
25 Защото знаѣ че е живъ Иисусъ-тѣ ми,
И въ послѣдно врѣме ще възстане на зѣ-
мѣ-тѣ;
26 И като истлѣе слѣдъ кожж-тѣ ми това
мѣло,
Накъ *съ плѣть-тѣ си ще видѣхъ Бога;
27 Когото саѣмъ азъ ще видѣхъ,
И ще гледать очи-тѣ ми, а не другъ:
Дробове-тѣ ми истаюватъ вхѣтѣ въ мене.
28 Но вы трѣбаше да речете: *Защо го
гонимъ?
Понеже корень-тѣ на това нѣщо ся на-
мѣра въ мене.
29 Устрашите ся отъ мечъ-тѣ;
Защото мечъ-тѣ е отмѣститель-тѣ на без-
законія-та,
*За да познаете че има сѫдъ.

ГЛАВА 20.

1 И отговори Софаръ Наамаоецъ-тѣ, та
рече:
2 Заради това мя каратъ мысли-тѣ ми
да отговорѣ,
И за това бѣрзамъ:
3 Чухъ укорително-то обличеніе противъ
мене,

к Гл. 29; 19. Иса. 5; 24. Амос.
2; 9. Мах. 4; 1.
и Иса. 34; 16. 109; 13. Прит.
2; 22. 10; 7.
и Иса. 14; 22. Иер. 22; 30.
и Иса. 37; 13.
о Иер. 9; 3. 10; 25. 1 Сох. 4;

5. 2 Сол. 1; 8. Тат. 1; 16.
—
а Вѣт. 31; 7. Лев. 26; 26.
б Псал. 38; 16.
в Гл. 3; 23. Иса. 88; 8.
г Псал. 89; 44.
д Гл. 13; 24. Плач. 2; 5.

е Гл. 30; 12.
ж Иса. 31; 11. 89; 11. 69;
8. 88; 8, 18.
з 4 Цар. 2; 28.
и Иса. 41; 9. 55; 13, 14, 20.
и Гл. 30; 30. Иса. 102; 5.
Плач. 4; 8.

к Гл. 1; 11. Иса. 38; 2.
л Псал. 69; 26.
м Псал. 17; 15. 1 Кор. 13; 12. 1 Іона. 3; 2.
н Ст. 22.
о Иса. 58; 10, 11.